

handling i Ministeriet, hvorledes Vederlaget skulde udregnes. Jeg kom snart til den Anskuelse, at 15,000 Rbd. vilde være meget for lidet, og ved de Dphsninger, som jeg tilveiebragte, førend Finanslovforslaget for det paafølgende Aar blev indbragt, troede jeg at have tilstrækkeligt godtgjort, at Beløbet maatte ansættes i det Mindste til 21,000 Rbd. Det ærede Finansudvalg fandt sig dengang ikke foranlediget til at gaae ind paa min Anskuelse om, at Vederlagssummen saaledes burde forhøies. Jeg skal ikke nu, da Forhandlingerne ere saa langt hendragne, trætte den ærede Forsamling med at gjennemgaae alle de Argumenter, som da bleve anførte for Nedsættelsen til 15,000 Rbd.; efter mit Skjøn var det overmaade uheldige Motiver, der bleve anførte til Fordeel for denne Nedsættelse. Jeg kan nu ikke see rettere, end at den høitærede Justitsminister maatte endnu efter de Forhandlinger, som foreligge, være i sin gode Ret, naar han i den paagjældende Finanslov foreslog, at Vederlaget bestemtes til et saadant Beløb, som det efter de nærmere Undersøgelser, som have fundet Sted, virkelig fandtes at udgjøre; men, da Lovudkastet ikke gaaer ud paa Andet, end at Vederlaget skal fastsættes, saa at det virkelig kommer til svare til Dommerkornet, maa jeg tillade mig at troe, at Paragraphen, saaledes som den er vedtagen i det andet Thing, er aldeles hensigtsmæssig, og i alt Fald maa være fuldkommen tilstrækkelig, indtil det Forslag kommer, som i sin Tid, efter hvad jeg antager, vil kunne forventes fra den høitærede Justitsminister.

Da ikke flere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved:

1) Lovforslagets § 1 (see Anhanget Nr. 83 Sp. 1280)

vedtoges eenstemmigt med 57 Stemmer.

2) Forslag af Bregendahl og Jespersen:

§ 2: de Ord: „alle vedkommende Embeder“ forandres til: „alle vedkommende Embedsmænd, som ere beskiftede før 20de Juni 1850“; og længere nede de Ord: „20de Juni 1850“ forandres til: „nysnævnte Dato“. forkaftedes med 32 Stemmer mod 27.

3) Lovforslagets § 2 (see Anhanget Nr. 83 Sp. 1280)

vedtoges med 40 Stemmer mod 22.

Det fattes dernæst under Afstemning, om Loven skulde overgaae til 3die Behandling, hvilket vedtoges med 50 Stemmer mod 3.

Formanden: Endringsforslag skal jeg bede indgivne til Begyndelsen af Mødet paa Mandag.

Der staaer endnu tilbage af Dagsordenen „første Behandling af Forslag til Lov om Overdragelse af Coloniestederne paa Allheden og Randbølheden til sammes Fæstere som Selveiendom.“*) Idet jeg nu skal gaae over til denne første Behandling, skal jeg bemærke, at, forsaavidt nogen Discussion maatte opstaae, skal jeg udsætte Forhandlingerne til et paafølgende Møde. — Rigsdagsmanden for Viborg Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Bregendahl: Jeg skal bestræbe mig for at fatte mig kort, jeg skal blot udtale, at jeg ved Sagens 2den Behandling agter at stille nogle Forslag til Forandring i denne Lov, og jeg vil derfor ved 1ste Behandling tillade mig at henlede Thingets Opmærksomhed derpaa. Det er nu aldeles vist, at det ikke er noget stort Quantum Gods, Loven handler om, og det er Gods, som ikke er af stor Værdi, idet man seer af Forslaget, at Kjøbesummen er opstillet til 150 Rbd. pr. Tønde Hartkorn, men, jo mindre dette Gods er værd, desto større Betydning har det for Brugerne af Godset, at de ikke komme til at overtage det paa alt for bebyrdende Bilkaar. Jeg kan ikke andet end finde, at Regjeringen, i sin Betragtningssmaaade af denne Sag, fornemmelig har betragtet den fra det fiscale Standpunkt og nærmest seet hen til, hvor stor Pengeindtægt det var muligt for Statskassen at tilveiebringe, uden just ligefrem at krænke de Rettigheder, som Brugerne af dette Gods have været i Besiddelse af, og jeg troer, at man aldeles har forglemt det Hensyn, som fra Begyndelsen af har været medvirkende for Regjeringen til at anlægge Coloniestederne, nemlig, at skaffe Erhverv for en Befolkning tilstede; jeg troer, at,

*) Lovforslaget findes i Anhanget Nr. 84 Sp. 1283 ff.